

býti zrušeny nebo odňaty, má-li úřad (orgán) proti nim námitky s hlediska § 2, odst. 1.

§ 5.

(1) Před svým rozhodnutím podle §§ 2 až 4 může příslušný úřad (orgán) vyslechnouti zúčastněné zájmové korporace a organisace.

(2) Jde-li o podniky důležité pro obranu státu nebo o jiné podniky mající zvláštní význam pro hospodářské poměry v tuzemsku, jest úřad (orgán) dříve, než rozhodne, povinen vyžádati si pokyn příslušného ministerstva, jímž jest vázán. Toto ministerstvo si vyžádá ke svému rozhodnutí souhlasu ministerstva národní obrany.

§ 6.

Dokud úřad (orgán) neučiní opatření uvedené v § 2, není dovoleno započítí živnosti nebo podniky, uvedené v § 2, odst. 1, ani v nich pokračovati. Změny v členství, uvedené v § 3, jsou před udělením souhlasu bezúčinné.

§ 7.

Živnostenské listy, koncese nebo povolení, vydané bez šetření náležitostí uvedených v § 2, odst. 1, jsou neplatné a buďtež odňaty.

§ 8.

Zvláštní předpisy upravující výrobu, těžbu, zpracování, odbyt, organizační a jiná opatření v jednotlivých oborech podnikání jsou nedotčeny.

§ 9.

(1) Ustanovení §§ 2 a 4 tohoto nařízení se nevztahují na osoby, které opovídají živnost nebo oznamují nějaký výdělečný podnik nebo žádají o koncesi nebo o jiné povolení k provozování živnosti nebo k výkonu výdělečného podniku (§ 1) pro místo, ve kterém měly přede dnem 31. července 1938 své řádné bydliště (sídlo) nebo ve kterém již v tuto dobu provozovaly takovou živnost nebo jiný výdělečný podnik.

(2) Úřad (orgán) může však i v případech uvedených v odstavci 1 postupovati podle předpisů tohoto nařízení, jde-li o osobu (fysickou, právnickou nebo společnost podle obchodního nebo občanského práva), nastrčenou ke krytí takového podnikání, které by podle § 2, odst. 1 z důvodů tam uvedených nemohlo býti povoleno.

§ 10.

Soudy povolující zápis do obchodního (společnostevního) rejstříku jsou povinny přihlídnouti k tomu, zda bylo dbáno ustanovení tohoto nařízení.

§ 11.

(1) Přestupky tohoto nařízení jakož i každé jeho vědomé obcházení potrestá okresní úřad pokutou do 60.000 Kč nebo trestem vězení (uzamčení) do šesti měsíců.

(2) Byla-li uložena pokuta, buď pro případ její nedobytnosti uložen zároveň náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě na čin stanovené.

(3) Úřad vykonávaje trestní nález může pro zajištění úspěchu učiniti potřebná opatření, jako zabavit zboží a nástroje, zastavit práce strojů, zavřítí provozovny a pod.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbude jí za rok po vyhlášení; provedou je ministři průmyslu, obchodu a živností, veřejných prací, zemědělství, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, spravedlnosti a národní obrany.

Syrový v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Dr. Karvaš v. r.
Černý v. r.	Kajdoš v. r.
Dr. Parkányi v. r.	Husárek v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Bukovský v. r.	Dr. Zenkl v. r.
Dr. Fajnor v. r.	Ing. Vavrečka v. r.

220.

Nařízení zemského presidenta v Praze ze dne 9. října 1938

o hlášení osob, které se po 20. květnu 1938 přestěhovaly z československého státního území obsazeného říšskoněmeckým nebo polským vojskem.

Podle § 11 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 300 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních, ve znění zákona ze dne 10. července 1933, č. 125 Sb. z. a n., a podle § 2 vládního nařízení ze dne 17. září 1938, č. 177 Sb. z. a n., kterým se činí mimořádná opatření pro obvod celého státu, nařizují:

Osoby, které se po 20. květnu 1938 přistěhovaly z území, obsazeného říšskoněmeckým nebo polským vojskem do některé zdejší obce, jsou povinny přihlásiti se na úředním tiskopise do 24 hodin od vyvěšení tohoto nařízení, nebo přistěhují-li se později, do 24 hodin po svém příchodu u příslušného úřadu.

Tuto povinnost vykoná za členy rodiny přednosta domácnosti a za nedospělé osoby nežijící s rodiči pohromadě majitel bytu.

Osoby, jichž se ohlašovací povinnost týká, smějí změnit své bydliště jen se svolením shora uvedeného úřadu.

Svolení téhož úřadu potřebují tyto osoby i k jakémukoliv cestování.

Vracejí-li se do svého dřívějšího bydliště, vydá jim též úřad průkaz, který je opravňuje k volné jízdě po železnici do místa dřívějšího bydliště, po případě na demarkační čáru.

Majitel (správce) domu, a u osob bez samostatného bytu majitel bytu, jest povinen osoby, jichž se ohlašovací povinnost týká, ve lhůtě v prvním odstavci tohoto nařízení stanovené oznámiti ohlašovacímu úřadu a sdělití bezpečnostním a kontrolním orgánům všechny údaje k soupisu potřebné.

Neuposlechnutí tohoto nařízení trestá se pokutou do 10.000 Kč nebo vězením do jednoho měsíce, po případě obojím trestem.

Dr. Sobotka v. r.

221.

Nařízení viceguvernéra země Podkarpatoruské ze dne 10. října 1938

o zákazu držeti nebo nositi zbraně, střeliva a výbušiny a o zastavení oprávnění k držbě a nošení zbraní, střeliva a výbušin.

Podle čl. 2 a čl. 3, odst. 1 zákona ze dne 14. července 1927, č. 125 Sb. z. a n., o organizaci politické správy, a § 37 zákona ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb. z. a n., o obraně státu, nařizují v zájmu veřejného pořádku, klidu a bezpečnosti pro politické okresy Užhorodvenkov, Berehovo, Sevluš, Chust a Ťačovo toto:

§ 1.

(1) Držeti a nositi zbraně a střelivo jakéhokoliv druhu a držeti výbušiny jest zakázáno; všechna v tomto směru udělená povolení se zastavují a pozbývají platnosti.

(2) a) Všichni držitelé zbraní a střeliva jsou povinni odevzdati je do 24 hodin po vyhlášení tohoto nařízení do úschovy na potvrzení u okresního úřadu nebo v místě, kde tohoto úřadu není, u četnické stanice, v jichž

obvodu držitel zbraně (střeliva) se zdržuje. Stejnou povinnost mají živnostníci oprávnění k výrobě nebo prodeji zbraní a střeliva.

b) Všichni držitelé výbušin jsou povinni ohlásiti do 24 hodin po vyhlášení tohoto nařízení u okresních úřadů, jaké množství a jakého druhu výbušiny mají, a vyžádati si bližší pokyny o jejich dalším uskladnění.

§ 2.

Z ustanovení § 1 pokud se týká zbraní a střeliva jsou vyňati:

a) Veřejní úředníci a zřízení oprávnění nositi zbraně, avšak jen ohledně zbraní, jež patří podle předpisu k jejich výzbroji nebo úřednímu stejnokroji;

b) službu vykonávající přísežný lesní, lovecký a rybářský personál, rovněž i dozorcí personál konající tutéž službu, dále jiný veřejný strážní personál, jemuž okresní úřad zvláště povolil, že smí dále služební zbraně držeti;

c) ti, jejichž ozbrojení výjimečně povolilo ministerstvo národní obrany, aby pomáhali při obraně země;

d) členové zastupitelských (konsulárních) úřadů.

§ 3.

Toto nařízení se netýká zbraní, jež patří do souboru veřejných, uměleckých a historických sbírek.

§ 4.

(1) Výjimky z těchto opatření povoluje zemský úřad v případech zvláštního zřetele hodných, zejména když toho nezbytně vyžaduje bezpečnost osoby nebo majetku, pro jednotlivé osoby, dále pro živnostníky oprávněné k výrobě nebo prodeji zbraní, pro majitele soukromých sbírek zbraní a při výbušinách, zejména pokud je jich nezbytně potřeba k provozování podniku nebo živnosti.

(2) Výjimky povolené podle odstavce 1 mohou býti kdykoliv zrušeny.

§ 5.

Přestupky tohoto nařízení se trestají podle čl. 3, odst. 1 zákona o organizaci politické správy.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Mezník v. r.